

Reus, París i Londres

Anna Mauri. Instal·lació. Sala Fortuny, del 12 de gener al 6 de febrer.

Com si l'ànsia per la simetria fos només estètica.

Com si encara fos possible la nostàlgia. La saviesa negra a canvi de la roja innocència. Com si tota la serietat del món quedés atrapada entre aquestes quatre parets i després exorcitzada dels nostres cossos.

Com si encara fos possible dir la veritat.

Com si el temps fos un home fracassat, savi i trist, que veu passar una vida darrera l'altra.

Com si les parets de la sala, en deixar-les sense cap clau que les pressioni ni cap objecte que les censuri, poguessin parlar.

Com si només valgués ja deixar parlar al temps.

Com si la terra que cobrirà durant uns dies aquesta sala anés a absorbir la humitat de l'alè del temps lineal. Com si aquesta terra enterés totes les il·lusions de les avantguardes.

Com si els miralls que envoltaran la sala, a semblança d'algun giny pagà, haguessin de retornar-nos totes les imatges que han trepitjat aquesta terra i travessat aquestes parets.

Com si encara fos possible moure una mil·lèsima de mil·límetre alguna ànima.

Com si alguna vegada hagués estat possible esperar fer-se entendre. Com si encara no s'hagués construït la torre de Babel.

Com si la vida encara no tingués pes.

Com si aquesta sala fos per uns dies lloc de dos temps alhora.

Com si encara existissin les metàfores. Les promocions.

Com si la història de Reus i l'aiguarent fos una metonímia de la història d'Occident.

Com si fos possible traspasar el procés al resultat.

Com si aquesta bóta d'ai-

guardent s'hagués inflat amb la bufera de tots els actes que esperen ser consumats per homes i dones després de prendre el sagrat beuratge.

Com si fos una mina per explotar. Central, eix de totes les mirades.

Com si el nostre reflex sobre un mirall de 25x25 cm. col·locat al terra sobre una paret, ens pogués mostrar algun autoretrat desconegut.

Com si la música que va sonar en algun punt del temps dins aquestes quatre parets pogués retornar-nos amb llur eco quelcom d'aquells que la ballaren. Com si tots els punts del temps fossin igualment indiferents per a ell. Com si el temps fos èter que es pot transportar amb la música i s'impregna en els objectes. Com si la música ens fes ballar els mateixos passos. Com si el temps en si mateix ensenyés alguna cosa.

Com si fóssim el petit príncep sobre un planeta del qual es pot veure l'horitzó però no els límits.

Com si en lloc d'un jardí ens haguéssim fet un desert.

Com si la terra encara significués quelcom més que el terra. Com si no ens haguessin demanat encara que creixéssim i ens multipliquéssim, que omplíssim la terra i la sotmetéssim.

Com si la mort de l'art fos reversible.

Com si encara l'artista estigués insuflat per una fe viva en una creença determinada.

Com si l'art no fos un instrument. Com si pogués ser escenografia de drames reals. Com si li quedés a l'art una terra de ningú entre el kitsch i la seva paròdia.

Com si aquestes dues portes tancades i simètriques que veiem al fons volguessin dir alguna cosa.

ANNA MAURI
Barcelona, desembre 1989

Literatura a València

Els dies 25, 26 i 28 d'octubre es va celebrar a València el I Encontre d'escriptors dedicat a "Literatura i mitjans de comunicació". L'Ajuntament de Reus va becar Isabel Olesti i Prats i Arantzazu Fonts i Pallach per assistir-hi. També van assistir al lliurament dels Premis Octubre.

El programa constava d'una sèrie de taules rodones centrades en les qüestions següents: "Els problemes", "Les experiències" i "Els silencis" de la literatura i els mitjans de comunicació i l'última sobre "Literatura i premsa"; dues conferències, una a càrrec de Salvador Alsius i l'altra a càrrec d'Enric Canals i l'exposició de comunicacions fetes pels assistents al II Encontre. Referent a "Literatura i mitjans de comunicació", els temes que es van tractar amb més insistència van ser els problemes a l'hora de l'adaptació del treball literari als mitjans àudio-visuals, problemes centrats en el canvi de llenguatge (es va remarcar la dificultat d'adaptació dels diversos gèneres literaris al llenguatge àudio-visual, i la capacitat de la televisió com a mitjà sintetitzador, capacitat generada pel mateix mitjà o per la demanda del públic), la pèrdua de la paternitat del treball en el moment de l'adaptació i el canvi de paper de l'autor, passar de treballar individualment a ser una peça més d'un equip. Un altre tema que es va tractar fou l'enfrontament entre l'escriptor purament literari i el subsidiari d'altres mitjans de comunicació. (Els altres mitjans permeten a l'escriptor des-

envolupar la feina en òptiques diferents i a més representen un important augment de l'aspecte econòmic).

Un dels punts que més es va comentar va ser la necessitat que la TV nacional realitzi un programa de literatura i llibres, ja que el programa que s'emet actualment, "La caixa sàvia", és, només, un concurs més.

Un altre aspecte que es va parlar, encara que donant-li menys ressò tot i la seva importància, va ser el del món de la publicitat com a nova dimensió de l'escriptor. Sobre "Literatura i premsa" es va parlar bàsicament del creixement quantitatiu que ha experimentat l'espai que els diaris dediquen a la informació literària i del fet ha minvat la qualitat de les crítiques.

Un altre dels aspectes que es va destacar va ser el fet que cada diari estableixi una línia editorial a l'hora de decidir de quins llibres parlar i de quins no i tot el que això comporta, i de la dissociació entre els crítics que defensen l'objectivitat i els que escullen la subjectivitat a l'hora de fer les crítiques literàries. A banda d'aquests actes més acadèmics, hi havia cada nit la presentació de llibres de l'editorial Tres i Quatre en un conegut music hall de la ciutat i a partir d'aquí començava un peregrinatge per la València nocturna.

El dia 28 a la nit, es va dur a terme el lliurament dels XVIII Premis Octubre, que van servir de cloenda del II Encontre d'escriptors.

ISABEL OLESTI I
ARANTZAZU FONTS

NOTA DEL CONSELL ASSESSOR D'EXPOSICIONS

A causa de les característiques especials de la instal·lació d'Anna Mauri a la sala Fortuny, del 12 de gener al 13 de febrer romandrà tancat l'accés a la

Sala d'actes per la Sala d'exposicions, i s'hi haurà d'arribar per la planta baixa. El Consell agraeix la comprensió i col·laboració dels socis.